

Türk Edebiyatı İçinde Eski Türk Edebiyatının Yeri

- Türk edebiyatı içinde, XIII. yüzyıl sonlarından XIX. yüzyılın ikinci yarısına kadar süren estetik olarak Fars edebiyatının örnek alındığı, kaynaklarını İslam etrafında gelişmiş kültürden alan edebiyat koludur.
- Kelime hazinesini çoğunlukla Arapça ve Farsça kelimelerin oluşturduğu bu edebiyatta Türkçenin söz diziminden kopulmamıştır.
- Batı Türkçesinin tarihî gelişimi içinde Eski Türk Edebiyatı da gelişmiştir. İlk ürünlerin

Minyatürler <https://islamansiklopedisi.org.tr/divan-edebiyati> adresinden alınmıştır.

verildiği XIII. yüzyılın sonlarından XV. yüzyılın ikinci yarısına kadar eserlerde Eski Anadolu Türkçesi hâkimdir.

- XX. yüzyılın başlarına kadar etkinliğini sürdürmüş, Arapça ve Farsçadan alınan kelime ve şekillerle zenginleşip işlenmiş Osmanlı Türkçesi XV. yüzyılın ikinci yarısından sonraki eserlerde varlığını göstermiştir.

- Eski Türk edebiyatını önceleri Tanzimat ve sonrası ürünlerinden ayrı tutmak için “edebiyât-ı cedîde”nin zıddı olarak “edebiyât-ı kadîme” ya da “şi’r-i kudemâ” adı kullanılmıştır. Daha sonra “havas edebiyatı, saray veya enderun edebiyatı, skolastik edebiyat, medrese edebiyatı, ümmet

edebiyatı, ümmet çağı edebiyatı, Osmanlı edebiyatı, yüksek zümre edebiyatı, klasik edebiyat, klasik Türk edebiyatı” gibi adlar da verilmiştir. Son olarak “Divan edebiyatı” ismi Ömer Seyfettin ve Ali Canip tarafından ortaya atılmış ve yaygınlık kazanmıştır.

